

På vei inn i den personlige intuisjon - del 8

"HECK NO" - eller TRE FLASKER MED DEN HELLIGE TREENIGHET

Her må jeg begynne med [Graham Greenes](#) roman [Monsignor Quixote](#) fra 1982. Greenes bok forteller om det dype vennskapet mellom den katolsk religiøse Quixote og kommunisten og ateisten El Toboso.

En kveld sitter de sammen og drikker vin og El Toboso sier at det han har aller mest problem med innen religion, er hvordan noen kan påstå at faderen, sønnen og den hellige ånd er helt forskjellige enheter selv om de er det samme. Monsignor Quixote peker da på tre vinflasker og forklarer at selv om de har akkurat det samme innhold - så er vinen i separate flasker.

Etter en stund blir Quixote fortvilet, for det var to uåpnede, fulle flasker, men den-hellige-ånd-flasken var bare halvfull...

Jeg har hatt samme problem med "Spontant Maleri" (vanligvis betegnet som "[Action Painting](#)" - [Jackson Pollock & Co](#)). DEN flasken var alltid vært halvfull for meg. I kunstvideoen "2nd LP the Loop" hadde jeg klart å forene det figurative med det abstrakte på min måte, men det måtte være mer...

Så kom Jane. Se den [første artikkelen](#) om min første separatutstilling og første solgte maleri. Hun spurte om jeg kunne fysisk male et maleri da hennes datter skulle gifte seg - og hun bare MÅTTE ha et fysisk maleri av meg i den anledning. Min første reaksjon var "HECK NO".

Men Jane hadde jo vært den "første" som så hva jeg gjorde, ikke bare så, men den som la penger for det på bordet. Hun har fortalt meg at hvor enn hun flyttet, så var det viktigste at "Janes Maleri" skulle ha plass (bildet er 227 cm høyt).

Egentlig kunne jeg vel ikke si nei, kunne jeg?

Tilbake til treenigheten og den halvtomme flasken.

Det var noe i Spontanmaleriene som stadig har tirret meg mer og mer. Det var noe som en poet sa for ikke så lenge siden, og det var om intuisjon. Han påpekte at ting han hadde skrevet tidligere som forbauset ham i dag, og mer enn hentydet at han i de tilfellene hadde nærmest overgått seg selv. Så kom det; men jeg orker ikke å måtte kjøpe en sixpack øl lenger for å komme inn i det intuitive.

Der var det, det INTUITIVE. Jeg hadde sett det i fortellinger fra [The Ufo Club](#) i London der de viste det som her på berget kaltes for syredrøper som rant i forskjellige farger - vist gjennom projektorer. Mange fortalte at disse var i takt med musikken som ble spilt på scenen - og relaterte dette til dop eller alkoholinntak. Så kom jeg over noen som verken hadde droppet syre eller var beruset på andre måter - de var helt nykterne. De opplevde også at syreboblene var synkronisert med musikken - selv om de ikke var det!

Jeg har søkt blant psykologer og hjerneforskere for å finne forskning på dette området. Det er lite forskning der, men noen forskningsresultat viser at samme gruppe som først hører på "hermetisert" musikk, og deretter hører samme band spille live. Resultatene derfra viser at under live konserter så blir den gruppen som blir forsket på - langt mer synkroniserte. Spennende tenkte jeg, men hvordan skal jeg komme meg inn i det intuitive?

Plutselig en dag da jeg står foran et stort hvitt lerret, så tenkte jeg at nå bør jeg begynne å spontan-male - fort og raskt, uten mål og mening med store pensler. Deretter satte jeg meg ned og kikket på resultatet, snudde lerretet til begge sider, og opp og ned. Jeg tenkte at når jeg kan finne figurasjon i skyer, så må jeg vel klare det i disse tilfeldig malte strøkene og?

Etter å ha funnet den figurasjon jeg til slutt valgte, så jobbet jeg videre etter abstrakte kriterier.

Resultatet er maleriet "DE FIRE PORTVOKTERNE". Intuisjonen i spontanmaleriet førte meg inn i den kunst-hellige Treenighet. Spontan-maleri, figurativt og abstrakt maleri var blitt en visuell enhet, men likevel tre forskjellige deler via prosessen i seg selv!

Men først bildet til Janes datter med noko attåt...

Dette er maleriet jeg malte (mot egne odds) **for Jane i 2022** - og hun så gav til sin datters bryllup.

Først fra artikkelen "[Jane's Painting & my first one man show 1983](#)":

"Janes Maleri var som sagt del av min første ekte separat utstilling, i Galleri Våra på Grünerløkka i Oslo. Jane kom inn, så dette maleriet, og fortalte etterpå at hun umiddelbart ble totalt forelsket i bildet. Hun var verken ekstremt rik eller hadde noen som helst samling med kunst - hun bare MÅTTE ha det bildet. Men det var et stort "men", og det var at bildet allerede var solgt - eller retttere sagt [Dagfinn Knudsen](#) hadde ønsket å bytte bilde - Dagfinn som da var en av de heteste på kunstmarkedet (og jeg var en stor beundrer av). Til slutt ble jeg enig med Dagfinn i at han kunne ta et annet bilde. For Jane var dette rett og slett det "eneste" bilde. Heldigvis fikk Jane dette maleriet, og slik har Jane drasset rundt på dette maleriet som er litt over 227 cm høyt. Det er derfor at dette maleriet ikke kan ha en annen tittel enn 'Janes Maleri'. Titler på bilder har ofte rare måter å manifestere seg på ..."

Janes bryllupsbilde til sin datter ble et maleri der betrakteren ligger på havbunnen og ser opp på en surfer som kikker ned i vannet. Det viktigste er likevel at det var første gang på 14 år at jeg malte et fysisk bilde på lerret, og ikke bare digitale bilder.

Dette med at noen blir helt "låst fast" i et bilde er noe som har hendt meg noen flere ganger (som jeg vet om):

En gang mens jeg bodde i Cairo, kom det en e-post med spørsmål om det var jeg som hadde malt et bilde som det lå vedlagt et foto av. Det var en norsk kunstsamler der han og hans kone hadde forelsket seg i ett av mine malerier. Det hadde hengt i vestibylen på [Savoy Hotell](#), rett ved siden av der Nasjonalgalleriet lå frem til 2019. Da hotellet fikk nye eiere så denne kunstsamleren anledningen til å få tak i maleriet. De ikke bare tok det hjem til sin kunstsamling, de fortalte meg at de tok ned de to andre bildene de hadde i stuen (Inger Sitter og Magne Furuholmen) og hengte mitt opp. For bildet og stueplassering, [se her](#).

En annen gang var når jeg skulle være med på utstillingen "Mellom Berlin og New York" på Wang Kunsthandel i Oslo. Dagen etter bildene var hengt fikk jeg en telefon fra eieren av Wang Kunsthandel som fortalte at det hadde vært et ektepar innom (dette var dagen før åpningen av utstillingen), som var viktige kunstsamlere fra Sveits. De hadde totalt forelsket seg i ett av bildene mine, og de kunne ikke skille seg av med det bildet, de MÅTTE ha det med seg umiddelbart - det kunne ikke bli sendt dem etter utstillingen var over. Så galleristen spurte og bad om jeg kunne klare å male et bilde til for utstillingen, siden disse kunstsamlerne hadde blitt totalt forelsket i det bildet. Så jeg gjorde jo det, men har ingen foto av det bildet, og Wang Kunsthall er siden den tid historie. Men bildet er nok i Sveits et sted...

Ok, nå får dere to andre eksempler av bilder som hadde en «love-at-first-sight» effekt. I 1994 da jeg hadde utstilling på Barbeint i Oslo, og dagen etter åpningen fortalte eieren av Barbeint at det var solgt noen malerier. Jeg har heller ingen bilder av de som ble solgt, men når utstillingen skulle tas ned så

kom det inn en ung mann, helt i begynnelsen av tyveårene. Jeg spurte han forsiktig hvorfor han tok seg råd til å kjøpe flere bilder?

"Det gikk vel noen ferier der" svarte han, men "jeg har det i blodet, far min jobber for [Sothesby](#)". Ok, arvelig kunstbelastet altså, svarte jeg...

Det er flere slike tilfeller, men nevner ett til slutt. Da sto jeg sammen med min kjære i Tananger Havn i 2022, under et marked der. Monica jobber blant annet med redesign av sølv, klokker basert på gamle LP-plater og så videre. Jeg hadde også tatt med noen nummererte digitale bilder. Det var helt klart ikke den store interessen for mine bilder under et slikt marked, men plutselig stod en rosa kledd kvinne der og sa - "jeg bare MÅ ha de bildene".

Det er nemlig noe rart med bilder. Når du overhode ikke maler for å tilfredsstille et marked (eller kunstindustrien for den saks skyld), så kommer det plutselig en "Jane" og sier DET MÅ JEG HA!!

Derfor kunne jeg ikke si nei til Jane, men dere skal vite jeg forsøkte. Det ble altså det første fysiske maleri på mange år.

Jeg er vanskelig å påvirke, sta som en blanding av geit og esel, men noen ganger så...

Så kommer den kunst-hellige treenighet:

Spontan-maling delen for FABEL #1 - DE FIRE PORTVOKTERNE

Dette er etter **spontan-malingen** av De Fire Portvokterne, herfra var det å først og finne **figurasjonen**, omtrent som å ligge på rygg og se på skyer for å finne figurasjoner i skyene. Deretter å jobbe videre med maleriet **abstrakt**.

FABEL #1 - DE FIRE PORTVOKTERNE

Så dette var det jeg fant, fire voktere som passer på en hellig kilde - og alt det som ligger innenfor der igjen.

Spontan-malling for FABEL #2 - SUKKERTØYKATTEN

FABEL #2 - SUKKERTØYKATTEN

Her fant jeg også fire dyr, sukkertøykatten er den største, men ved dens føtter ligger det en sovende løvinne. Kampen her pågår mellom slangen og oksen - sistnevnte som har fått en pistol mellom beina (pistolen var der i spontan-maleriet og, bare kikk etter, he he).

Spontan-maleriet til SKILPADDEN OG SKARVEN

FABEL #4 - SKILPADDEN OG SKARVEN

Dette er ikke den klassiske fabelen om skilpadden og haren, men her tydeligvis har haren blitt fortrenget av skarven.

FABEL #6 - EX-RØDHETTE OG ELEFANTEN

I bakgrunnen lusker ulven, men i denne fabelen tok plutselig en vending. Kvinnehodets hette i bildet hadde først en rødfarge, så arbeidstittelen ble Rødhette og Elefanten. Men så måtte rødfargen males om og det ble en gulgrønn farge. Derfor "Ex-Rødhette".

FABEL #7 - AUTORITETEN ELLER KIELLAND OG SEIGMANNEN

Dette kalte jeg først for "Autoriteten og Seigmannen".

Men etter å ha fått et hefte av [Kjell Pahr-Iversen](#) som ble laget i forbindelse med 150 års feiringen i Stavanger siden [Alexander L. Kiellands](#) fødsel, så ser jeg at "autoriteten" ligner jo litt på Kielland. Derfor står jeg igjen med en alternativ tittel i tillegg til den første, og det er "Kielland og Seigmannen".

For alle disse fablene - slik omkring 2500 etter Æsop skrev ned sine som tekst, så er mine rent visuelle. Det er ikke jeg som skal fortelle historiene i ord, det er betrakteren som står fritt til å være Æsop her og overføre det visuelle til ord. Sett fantasien i gang – den er ganske så uten grenser!

For meg er disse bildene også den **Hellige Kunst-Treenighet: det spontane, det figurative og det abstrakte – og nå er alle tre flaskene fulle.**

Hva med trompeter og fanfare nå takk?

[En liten video](#) som viser spontan-maleri delen av den kunst-hellige treenigheten.

